

foto frans hemelrijk

Werkplaats motorvoertuigtechniek.

Zomer 1990

door René Schulkes

Voor u ligt het tiende nummer van Aekinga-Info. We hebben het in een nieuw jasje gestoken en vanaf nu wordt het ook gedrukt. We hopen, dat u het zo met nog meer plezier zult lezen.

Zo tegen de zomervakantie staat het internaat altijd bol van activiteiten; natuurlijk buitenactiviteiten, want daarvoor leent zich de tijd van het jaar bij uitstek.

We zitten nu midden in de kampweken. Alle leefgroepen zoeken een voor hen geschikt plekje uit om een fijne week samen door te brengen. Dat varieert van zeilen, kamperen, een fietstrektocht tot een tocht op een skütsje.

Inmiddels kunnen we terug zien op een aantal zeer geslaagde overlevingstochten; verslagen vindt u verder op in dit blad, en

op een zeer sportief verlopen Zwefielo, u weet wel een thriatlon in losse onderdelen.

De laatste week voor de zomervakantie zal weer gevuld worden met diverse speelse activiteiten in onze zogenaamde Spelweek.

In die week zullen we tevens afscheid nemen van een aantal jongens, of omdat ze terug gaan naar huis, of omdat ze de stap naar

het Fase-huis in Heerenveen zullen zetten.

Daarnaast zullen er dit jaar, natuurlijk door onze opgedeelde situatie, enkele jongens van de Eikenhorst terug gaan naar Aekinga, omdat voor hen de tijd rijp is om het externe onderwijs weer op te pakken, en dit vanuit de Eikenhorst geografisch gezien te moeilijk is.

Zo tegen de zomer, toch een beetje een punt waarop het jaar in tweeën wordt gesplitst, ontkomt je er niet aan om even terug te kijken op het eerste half jaar.

Er is veel gebeurd in dit half jaar. Omdat we eindelijk konden beginnen aan de nieuwbouw moesten we met de helft van het internaat uitwijken naar een andere lokatie. Dit heeft toch meer voeten in de aarde gehad dan we vooraf hebben voorzien:

- Met z'n allen ben je toch een tijdje ontheemd;
- Het heen en weer reizen met de bus voor school vergde een lange gewenningsperiode;
- Allerlei dingen moeten anders geregeld worden;
- Overleggen met elkaar vraagt aanpassing, inpassing en meer tijd;
- We hebben een nieuwe leefgroep gestart in de Eikenhorst, leefgroep zeven, waardoor er naast meer jongens, ook veel nieuw personeel moest worden aangenomen;
- En zo zijn er nog veel meer dingetjes op te noemen, die toch een behoorlijk stempel hebben gedrukt op ons bezig zijn.

Deze week heeft de aannemer de eerste paaltjes in de grond geslagen op de plaatsen waar de nieuwe leefgroepen zullen verrijzen.

Hij hoopt nog voor de bouwvakvakantie de fundamenteën te kunnen leggen.

Rest ons u een hele prettige vakantie toe te wensen, namens alle jongens en alle medewerkers, en we hopen elkaar na de vakantie in goede gezondheid weer te ontmoeten.

dependance de eikenhorst

Mutaties jongeren

Sinds de vorige uitgave van Aekinga-Info is al weer enige tijd verstreken. In deze periode zijn een aantal jongens naar elders vertrokken, en een nog groter aantal jongens heeft zijn intrek in Aekinga en in Dieverbrug genomen.

VERTROKKEN

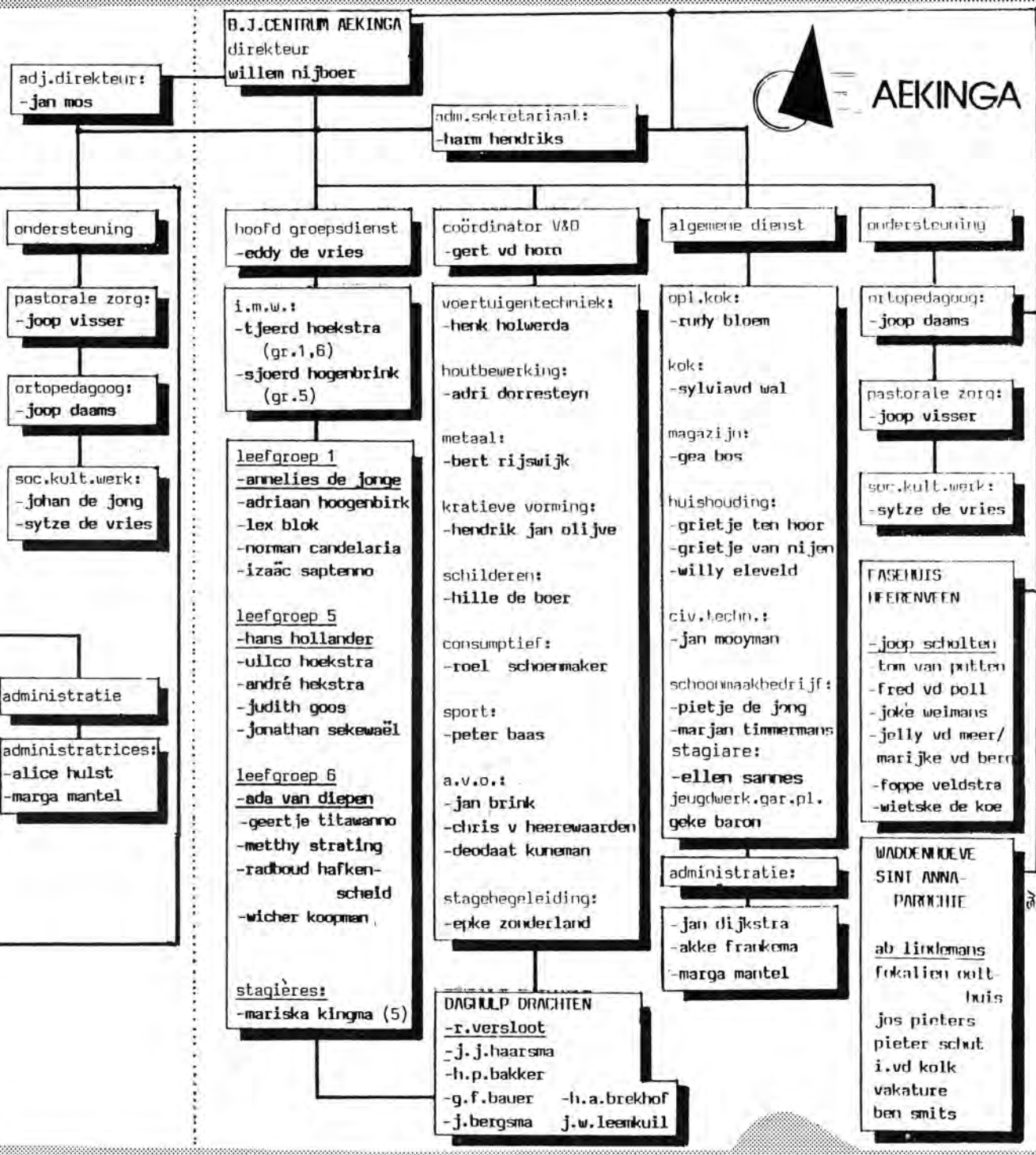
Leefgroep 1: Marco Pot.
 Leefgroep 5: Manolito Kool.
 Leefgroep 5: Jan Karsten.
 Leefgroep 6: Marcel Kuik.
 Leefgroep 6: Geert Jan Zijlstra.

OVERPLAATSING

Een paar van onze jongeren zijn intern van plekje veranderd.

Overgeplaatst zijn:
 Jacob de Vries van gr. 4 naar de Waddenhoeve;
 Michiel Batema van gr. 3 naar gr. 5;
 Tjisse Dijkstra van gr. 7 naar gr. 1;
 Alex Sandbergen van gr. 3 naar gr. 1;
 Jaap Gijsbertsen van gr. 6 naar het Fase-huis.

NIEUW

Nieuw zijn binnen gekomen in Aekinga en Dieverbrug:

- gr. 1: Ferry van Aalst (25/4), Michiel Schutter (28/3);
- gr. 2: Emielle v. d. Walle (24/4), Roy Duiveman (26/4);
- gr. 3: Martin Andreas (1/5), Steven Bot (1/5), Fabian Betting (1/6);
- gr. 4: Djoja Bihari (27/3), Hans Faber (16/3), Aram Schmalgemeyer (30/3),

Ronny Mes (18/6),
Henk v. d. Berg (18/6);

- gr. 6: Maikel Rustenburg (7/3), Alfons van Laar (14/3), Harry Elzen (27/3), Mindert de Vries (28/3), Bert Oost (28/4);
- gr. 7: George Rispens (30/3), Khallid Boussif (8/6).

AEKINGA IN B.J. BULLETIN

Op de volgende drie bladzijden hebben we het artikel overgenomen welke deze maand verscheen in B.J. Bulletin en gaat over ons Centrum. B.J. Bulletin is een informatieblad van de Stichting B.J., waar wij toe behoren. Dit blad is niet alleen bestemd voor de werkers binnen B.J. maar ook voor ieder die direkt of indirect met jeugdhulpverlening heeft te maken.

Willem Nijboer:

In Appelscha begint management om 8 uur met koffie bij de kok

Een atslag te vroeg op de weg Drachten-Emmen betekent een onverwachte kennismaking met het van toeristische activiteiten wemende centrum van Appelscha. Door de vroeg ingezette zomer komt "het seizoen" dit jaar al de eerste meidagen op gang. Hotels en campings beginnen al aardig vol te lopen. De terrassen staan er uitnodigend bij. Het Lunapark en andere attracties draaien op volle toeren.

We vragen de weg. Aekinga? Blikken van herkenning. Daar, vlak tegen de bosrand...

BJ-centrum Aekinga is al meer dan veertig jaar gevestigd in dit gedeelte van Friesland, waar water, laagland en bossen elkaar speels afwisselen. Het centrum begon ooit als kamp voor sociaal labiele jongeren, die door de maatschappij een tijdje letterlijk "het bos werden ingestuurd". Anno 1990 is Aekinga veel meer dan een uitstekend geoutilleerd vakinternaat. Met een zeer gevarieerd aanbod aan hulpverlening vervult het centrum zowel een landelijke als een regionale functie en is in staat antwoord te geven op de veelsoortige vragen die voortkomen uit de even complexe problematiek op dit terrein.

Bij dat antwoord blijft, naar de mening van directeur Willem Nijboer, óók in tijden waarin de reallocatie-gedachte volop wordt uitgevoerd, de factor "geografisch afstand nemen" in een aantal gevallen een waardevolle component. Dat geldt niet in de laatste plaats voor de lokatie "De Waddenhoeve", een rustieke boerderij met alles d'r op en d'r an in Sint Annaparochie. Hier, "met één voet in de Waddenzee",

Willem Nijboer met een tekening van de geplande nieuwbouw op het terrein van Aekinga. Ontwerp Paul Kokshoorn. De oude gebouwen, waarin drie leefgroepen waren ondergebracht, zijn afgebroken. In de nieuwe accommodatie zal straks ook de administratie worden gehuisvest. De oplevering wordt begin 1991 verwacht.

wonen en werken acht jongens die behoren tot een "intensieve behandelingsgroep". En dat gaat perfect.

Nijboer legt uit: "Tijdelijk afstand nemen van de oude situatie, zich losmaken van een bepaalde "vriendenkring", zowel figuurlijk als letterlijk, kan erg nuttig zijn. Dat geldt vooral voor jongeren afkomstig uit een stedelijk milieu, die vastgelopen zijn

in de wereld van gokken, drugs en andere verslavingen. Zij vertoeven een tijdlang met een duidelijke aanpak in een buitengewone opvoedingssituatie op het platteland. Hóe buitengewoon blijkt dikwijls uit hun spontane reacties. Ze staan er bij wijze van spreken "van achterover" als ze zien dat een koe melk geeft."

Wat zijn de kenmerken van een "duidelijke aanpak"? Is die kenmerkend voor Aekinga?

"Jongeren die als "extreem moeilijk" bekend staan hebben een strakkere aanpak nodig dan anderen. Dat begrip leggen wij uit met: veel meer letter op allerlei zaken. Bijvoorbeeld dat zij stipt op tijd naar bed gaan, zich knap kleden, zich knap gedragen, goed eten, verantwoordelijkheden leren nakomen enzovoort. Zij worden geplaatst in één van onze intensieve

Met kennelijk veel plezier pendelen dagelijks 36 "dakloze" jongens (drie leefgroepen) per bus heen en weer tussen hun tijdelijk onderkomen in De Eikenhorst (Diever) en het internaat in Appelscha.

Foto's Frans Hemelrijk

behandelingsgroepen: of op het internaat, of op De Waddenhoeve. Maar eigenlijk is dat niet eens het belangrijkste. De aanpak van Aekinga kenmerkt zich door tal van activiteiten, waarmee we jongeren 24 uur per dag bezighouden en begeleiden, zoals bosspelen, overlevingstochten, triatlons enzovoort."

Beetje voor beetje

Hij vervolgt: "Ik kan rustig zeggen dat wij op Aekinga alle jongeren vrij strak aanpakken. Strak maar ook duidelijk en betrouwbaar. En vooral: met warmte. Als we zien dat ze zekere vrijheden aankunnen, dan krijgen ze die ook. Beetje voor beetje, steeds een stukje meer. Wij zijn er absoluut tegen te beginnen met veel vrijheid en aan dat begrip voortdurend te knabbelen wanneer er iets mis gaat. Er zijn jongeren bij die een half jaar of langer gespijeld hebben. Een ander heeft als kind van tien jaar al alles in het leven zelf moeten beslissen. Dat lijkt me iets om knap neurotisch van te worden. Daarom moeten ze bij ons weten waar ze aan toe zijn. We stellen duidelijke grenzen." Willem Nijboer is op de dag van deze

Educatie-activiteiten in Appelscha

reportage precies drie jaar directeur van Aekinga. Hij studeerde orthopedagogiek en werkt sinds 1981 bij BJ, het laatst als adjunct-directeur in Groningen. Zijn belangstelling voor de jeugdhulpverlening dateert uit het verleden, toen hij bedrijfsleider was bij een filiaal van Albert Heyn. "Ik kreeg te maken met een sigaretten-pikkend jongetje, dat me huilend vroeg hem niet aan te geven, omdat hij niet naar "het internaat" terugwilde. Twee maanden later was ik groepsleider in de Rekkense Inrichtingen," vertelt Nijboer.

"Een carrière plannen? Flauwe kul. Je komt gewoon dingen tegen in het leven. Bij Aekinga vond ik een uitdaging die ik zo goed mogelijk zal oppakken."

"Hofleverancier"

BJ-centrum Aekinga herbergt op het ogenblik in totaal 103 jongeren (peildatum 1 juni 1990). De helft is afkomstig uit de drie noordelijke provincies. Onder de overigen, die in principe uit het hele land komen, zijn Amsterdammertjes van oudsher goed vertegenwoordigd. De Jan van Zutphenschool in Amsterdam-Noord heeft jarenlang als "hofleverancier" voor Aekinga gefungeerd.

Door de (gedeeltelijke) ombouw van residentiële plaatsen naar daghulpplaatsen heeft Aekinga een goed aanbod op de regionale "markt" gekregen. Dat Aekinga als eerste voorziening in de provincie Friesland een hulpvariant ontwikkelde voor intensieve begeleiding, bracht het centrum op goede voet met de plaatsende instanties in de regio, die thans een belangrijk percentage "moeilijke jongeren" naar Aekinga verwijzen. Van alle jongeren die

De hulpvarianten van Aekinga

BJ-centrum Aekinga beschikt over de volgende hulpvarianten voor jongeren in de leeftijd van 12 t/m 18 jaar:

- residentiële hulp (internaat Aekinga te Appelscha) 60 plaatsen; (voorlopig) alleen jongens. Opleidingen: metaal- en houtbewerking, schilderen, voertuigtechniek (fietsen, brommers, auto's) en consumptieve technieken;
- daghulp (Aekinga en Drachten) 16 plaatsen; Drachten staat ook open voor meisjes;
- intensieve behandeling (Aekinga en De Waddenhoeve, Sint Annarochie), 16 plaatsen, alleen jongens;
- intensieve zelfstandigheidstraining (Fasehuis Heerenveen) 11 plaatsen, jongens en meisjes.

Aekinga wil zich ook gaan bezighouden met intramurale gezinsbegeleiding. Deze hulpvorm is nog in voorbereiding.

het centrum bezoeken heeft ongeveer 35% een ondertoezichtstelling (o.t.s). Op het vakinternaat in Appelscha wonen, leren en werken zestig jongens. In de toekomst wil het internaat zich ook op meisjes gaan richten.

Twaalf jongens werken in de omgeving of volgen stage.

De actuele "educatie"-filosofie van BJ klinkt Nijboer dan ook bekend in de oren: "Wij zijn een aantal jaren geleden al begonnen met eindonderwijs en hebben voor het zoeken van stage- en werkplekken destijds al een man vrijgemaakt. Dat Appelscha zo'n toeristische trekpleister is, is voor ons alleen maar gunstig. Een vrij groot aantal jongeren kan in het seizoen terecht op campings en in de horeca.

Daarnaast zien we kans een behoorlijk percentage jongeren op LBO-4e klas-niveau te laten terugkeren naar het reguliere onderwijs."

Overlevingstochten

Aekinga heeft een grote expertise opgebouwd op het terrein van het ervaringsleren, in de vorm van overlevingstochten.

Nijboer: "Wij organiseren al een tiental jaren vierdaagse tochten in Nederland, met name in Friesland en Drente. Het zijn korte, "hevige" tochten per fiets of per kano, meestal met een mannetje of zestien, onder wie enkele eigen begeleiders. Ze krijgen ja, met z'n allen - een tientje mee. Dat betekent droog brood eten en dikwijls wordt, als het weer het toelaat, in de open lucht geslapen. Onder een plastic zeiltje. Tijdens de route worden de jongelui twee maal door ons van wat extra proviand voorzien.

De laatste jaren organiseren we ook overlevingstochten van een week in de Belgische Ardennen."

In Heerenveen beschikt Aekinga over een herenhuis en twee flats, die tezamen het Fasehuis Aekinga vormen. Daaronder wordt verstaan: stap voor stap op eigen benen leren staan. De eerste twee stappen worden gezet in het pand Fok 30 (1), waar voor meisjes en jongens vijf aparte kamers en twee appartementen beschikbaar zijn.

Foto's Jacques van Velzen/Syze de Vries

(2) Een blik in een appartement
(3) De laatste fase op weg naar zelfstandig wonen: de flats, waarin twee aparte wooneenheden zijn ingericht.

De Waddenhoeve had al sinds 1981 een hulpverleningsfunctie. Sinds 1 januari 1990 heeft Aekinga de boerderij "met alle lusten en lasten" overgenomen. Naast Willem Nijboer groepsleidster Fokalien Oolthuis, die samen met coördinator Ab Lindemans (op dat moment afwezig) de scepter op De Waddenhoeve zwaait. Fokalien: "Er heerst hier nog een echte pioniersgeest. In het begin waren werkweken van honderd uur niks..."

Wat "gebeurt" er met de jongeren tijdens die tochten?

Nijboer: "Veel. De jongeren die we hieraan laten deelnemen behoren meestal ook weer tot degenen die intensieve behandeling nodig hebben. Je merkt bij hun terugkeer dat er iets met het groepsproces gebeurd is. De jongens waren dagenlang op elkaar aangewezen geweest. Ze staan daardoor meer open voor elkaar, positiever ten opzichte van elkaar. Maar ook in individueel opzicht kan een overlevingstocht een ommekeer bewerkstelligen. Zo'n ervaring kan een goede aanzet zijn om jezelf uit te testen. De beeldvorming die een jongere van zichzelf heeft, kan hierdoor gunstig worden beïnvloed. In feite is een overlevingstocht een geweldige push voor een toekomstperspectief."

Op het ogenblik worden gezamenlijke plannen gesmeed om in de Dordogne (Frankrijk) een lokatie te huren van waaruit overlevingstochten/werkprojecten gerealiseerd kunnen worden. Naast Aekinga zijn de partners in dit streven BJ-Groningen en enkele collega-instellingen in de provincie Friesland.

Popfestival

Met een jaarlijks popfestival dat ook voor oud-jongeren toegankelijk is, een speciale "ouderkrant" en open dagen voor ouders onderhoudt Aekinga de band met de "achterban". Ouderbetrokkenheid wordt op Aekinga zeer belangrijk gevonden.

Binnen twee jaar groeide het aantal plaatsen bij Aekinga van 72 naar 103. Een indrukwekkende score. De officiële verklaring van Willem Nijboer: "Wij zijn gegroeid naar een wat meer offensief, marktgericht beleid."

Maar liever legt hij het aldus uit: "Al die dure termen... Management begint bij mij 's morgens om acht uur met koffie met de kok. Ik denk dat je fouten maakt wanneer je te veel in systemen gaat denken."

En waar eindigt management?

"Het eindigt bij aandacht voor de kwaliteit van het leven. Dat hebben we, denk ik, gedaan de afgelopen jaren. Maar tevens hebben we de markt in de gaten gehouden. En laten we één van de belangrijkste factoren bij dit alles niet vergeten: de medewerking van goed gemotiveerd en goed gekwalificeerd personeel. Dat geluk heb ik," aldus Nijboer.

VEERTIEN

Dertigduizend kinderen in tehuizen of onder voogdij

DRACHTEN - In de week van 26 maart organiseert het Nationaal Fonds Kinderbescherming weer de Nationale Collecte Kinderbescherming. Deze collecte doet een beroep op iedereen die kinderen een warm hart toedraagt. Het gaat hierbij om kinderen die opgroeien in één van de ongeveer 150 tehuizen van de Nederlandse Kinderbescherming of begeleid worden door een voogdij- of gezinsvoogdij-instelling. Dat zijn er meer dan 30.000.

De Nederlandse overheid doet veel voor deze kinderen, maar toch blijven er noodzakelijke behoeften waarin niet voorzien kan worden. Het gaat hierbij vaak om eenvoudige dingen, zoals een kadootje bij een feestelijke gebeurtenis, muziekles, een zwemabonnement of geld voor de vervanging van een fiets die gestolen is of reisgeld voor een kind, dat regelmatig een zieke ouder gaat bezoeken. Het Nationaal Fonds Kinderbescherming zorgt er voor dat het geld op de juiste plaats terecht komt: daar waar het het hardst nodig is. Zonder onderscheid naar persoon of gezindte.

Van de opbrengst komt zestig procent ten goede aan plaatselijke of regionale organisaties voor Kinderbescherming. De overige veertig procent wordt verdeeld onder alle organisaties voor Kinderbescherming in Nederland op basis van het aantal kinderen per organisatie. In Friesland is in Appelscha een instelling gevestigd voor jongeren, het centrum voor jeugdhulpverlening Aekinga. Dit is een internaat dat 84 jongeren tussen de 12 en 18 jaar kan opvangen en begeleiden als er thuis opvoedingsproblemen zijn of als ze vastlopen op school of in hun vrije tijd. „We nemen de opvoeding en edukatie van de jongeren eigenlijk tijdelijk over,” aldus Willem Nijboer, sinds drie jaar directeur van Aekinga. Om die taak goed uit te kunnen voeren is de groep jongeren onderverdeeld in vijf leefgroepen van 12 jongeren, een intensieve behandelingsgroep van acht jongeren en er is in Heerenveen een fasehuis waar elf jongeren voorbereid worden op een zelfstandig leven in de maatschappij.

„Ruim tachtig procent van de jongens verblijft hier gemiddeld veertien maanden. Gedurende die

periode wordt middels groepsmethodiek en een positieve benadering getracht de jongeren uit eigen ervaring te laten leren hoe om te gaan met leeftijdsgenoten, het eigen zelfvertrouwen te vergroten, leren omgaan met problemen en de eigen mogelijkheden te ontdekken en te ontplooien. Dat laatste gebeurt ondermeer op de interne school en middels cursussen die binnen het internaat aangegeven worden,” vertelt Nijboer.

Het aanbod is groot. Naast het normale schoolprogramma kunnen de jongens beroepsgerichte vakken volgen als hout- en metaalbewerking, schilderen, voertuigentechniek en koken. Omdat niet iedereen hetzelfde lesnivo kan volgen is het onderwijs sterk individueel gericht. Sluit het onderwijs niet aan bij de leerling dan bestaat de mogelijkheid buiten het internaat een school te bezoeken. Daghulp biedt het internaat ook. Speciaal gericht op jongeren die 's avonds naar huis gaan en overdag meedoen aan vormings- en onderwijsprogramma's.

Omdat de problemen van de jongens veelal voortkomen uit moeilijkheden met de ouders, staat ouderbegeleiding hoog in het vaandel bij Aekinga. „We proberen de ouders duidelijk te maken dat het beslist geen schande is dat hun kind naar een internaat gaat en dat hier de opvoeding tijdelijk overgenomen wordt. Daarom hechten we er veel waarde aan dat de ouders hier op werkbezoek komen. Tijdens zo'n bezoek maken ze kennis met het personeel en de maatschappelijk werkers. Die bezoeken de ouders ook thuis om op de hoogte te komen van de gezinssituatie,” aldus Nijboer.

Eenmaal per jaar organiseert Aekinga ouderdagen voor ouders van alle jongeren. Behalve het organiseren van diverse activiteiten als sporten en spelletjes, wordt de maaltijd gezamenlijk genuttigd en wisselen personeel en ouders met elkaar van gedachten over de aanpak van de jongens.

Tijd voor ontspanning is er uiteraard ook. Na het onderwijs overdag, biedt Aekinga 's avonds uitgebreide ontspanningsmogelijkheden, variërend van een judoclub en een videoclub waar eigen video-opnamen gemaakt worden, tot de soos. Binnen het internaat kunnen de jongeren zich uitleven op het voetbalveld en in de sporthal. Degenen die liever lezen kunnen wekelijks boeken lenen in de bibliotheekbus. De jaarlijks terugkerende overlevingstochten

zijn niet alleen populair bij de jongens, ze vormen ook onderdeel van het leerproces. „In een kleine groep drie of vier dagen met elkaar optrekken en op elkaar aangewezen zijn, kweekt groepsgeest. Op die manier leren de jongens iets voor elkaar over te hebben.”

Vakinternaat Aekinga is al 42 jaar in de bossen van Appelscha gevestigd. De vroegere poort is al lang verdwenen. De open inrichting wordt gekenmerkt door deels nieuwe gebouwen. Hoewel Aekinga een open instelling is, betekent dat niet dat de jongeren vrij in en uit kunnen lopen. Nijboer: „Alleen als het pedagogisch verantwoord is, mogen ze het terrein verlaten en met activiteiten in het dorp meedoen. Veel van onze jongens sluiten zich na verloop van tijd dan ook aan bij een sportclub uit de omgeving of gaan er in het weekend uit.” Het contact met de bevolking is volgens Nijboer goed. „Mede door de open dagen die we regelmatig organiseren. Belangstellenden zijn dan welkom om hier een kijkje te nemen en krijgen voorlichting over het reilen en zeilen op Aekinga.”

In Heerenveen staat het fasehuis Aekinga. Het bestaat uit een huis met vijf kamers en twee appartementen en enkele flats met aparte wooneenheden. De in het huis wonende jongeren leren stap voor stap hoe ze later op eigen benen kunnen staan. „Zo leren de jongeren met geld omgaan, inkopen doen en maaltijden bereiden, een baan zoeken, het leren indelen van vrije tijd, hulp zoeken bij problemen en tal van andere zaken die nodig zijn om zelfstandig te kunnen worden.”

Naast alle vergaderingen en besprekingen die over jongens en over de dagelijkse gang van zaken binnen het internaat gaat, is er één vergadering, die van de jongens is. De vergadering, waarin zij hun wensen en ideeën naar voren kunnen brengen over de gang van zaken binnen het internaat. Deze vergadering is de jongensraad.

Nu we binnen het internaat op twee plaatsen zitten, betekent dit, dat er zowel binnen Aekinga, als binnen de dependance een jongensraad gevormd is.

Elke leefgroep kiest zorgvuldig zijn vertegenwoordiger, en deze vertegenwoordiger neemt namens de groep de meningen, ideeën, voorstellen en vragen van zijn groepsleden mee naar de jongensraad.

Vanuit de jongensraad brengt de vertegenwoordiger weer verslag uit in zijn leefgroep.

Dat klinkt gemakkelijker dan het is; ze hebben hierbij de steun van hun groepsleiding hard nodig.

Het in de jongensraad zitten is meer dan alleen maar boodschappenjongen spelen tussen de jongensraad en de groep. De vertegenwoordiger zit met de andere vertegenwoordigers uit de andere leefgroep in de raad.

En daar wordt verwacht dat ze met elkaar zaken bespreken; dat ze met elkaar vergaderen.

Dat doen ze onder voorzitterschap van Joop Daams, en dat doen ze tot op heden op een voortreffelijke serieuze manier.

Toen Joop een jaar of zeven geleden weer met de jongensraad van start ging had bijna geen mens geloof en vertrouwen in het functioneren van de jongensraad; laat staan dat deze zouden kunnen vergaderen.

Al heel snel werd duidelijk, dat de volwassenen zich hierin danig hadden vergist. Van alle besprekingen en vergaderingen die Joop heeft meegemaakt en meemaakt, is de jongensraad een verademing.

Joop is wel voorzitter, maar geen regelaar. Als jongens wat willen, zullen ze zelf stappen moeten ondernemen.

Vanuit de jongensraad krijgen vertegenwoordigers opdrachten mee.

De jongensraad

door: Sytze de Vries

Opdrachten, die inhouden dat ze over verschillende zaken met diverse medewerkers van het internaat moeten overleggen om hun vragen beantwoord en hun zaken geregeld te krijgen.

Tijdens de eerstvolgende vergadering moeten ze dan hun huiswerk inleveren.

Van elke vergadering worden notulen gemaakt. Dit doet meestal een stagiaire uit één van de leefgroepen, die deze taak een jaar lang op zich neemt.

Als we de notulen van de laatste jaren doorbladeren, dan zien we dat de jongeren nogal een aantal onderwerpen bij de kop hebben gehad.

Een hoop praktische zaken zijn aan de orde geweest, als onder andere: betere verlichting op diverse plaatsen op het terrein, de fitness-club, de wekelijkse menu-lijst, langere bedden, verlichting op het sportveld, noem maar op. Dat de verlobbus niet meer onderlangs gaat, maar via de afsluitdijk naar Amsterdam rijdt, is ook een resultaat van de jongensraad.

Andere zaken die regelmatig weer terug keren is de vraag: „Wat vinden jullie van . . . ?”

Dat kan zijn een evenement, als het Aekinga popfestival, de hondentocht, de spelweek, de overlevingsdagen, noem maar op. En wat jongens er van vinden is heel erg belangrijk, want je zet allerlei soorten van activiteiten op touw voor de jongeren.

Kritiek en opmerkingen komen weer terecht bij de mensen die voor een bepaalde activiteit ver-

antwoordelijk waren. De volgende keer als zo'n evenement georganiseerd wordt, wordt er rekening gehouden met deze wensen en opmerkingen.

Bladeren we verder in de notulen, dan zien we nog een aantal belangrijke zaken, namelijk het betrekken van de jongens bij problemen die zich in het internaat voordoen, als vernielingen, verving, slecht omgaan met elkaar, taalgebruik, omgaan met alcohol en dergelijke.

Ook daarin blijkt dat de jongensraad wel degelijk een goeie functie kan hebben.

Het is niet alleen dat vertegenwoordigers van de jongensraad op stap gaan „om verhaal te halen”, ook worden er zo nu en dan medewerkers uitgenodigd om een keer bij de jongensraad te gaan zitten om over bepaalde problemen te gaan praten.

Zo zijn de koks, de magazijnmeester, de administrateur en de directeur al met de jongensraad over diverse zaken aan de praat geweest.

De jongensraad is binnen het internaat een begrip geworden, een begrip, waar terdege rekening mee wordt gehouden en serieus wordt genomen. Opvallend is toch de stiptheid en de betrokkenheid waarmee de jongens vergaderen en hun taken uitvoeren.

In de huidige situatie met een internaat op twee locaties, is dat helemaal niet gemakkelijk, omdat de raad is opgedeeld in de jongensraad van Aekinga, en de jongensraad van Dieverbrug. Beide klubjes zijn kleiner, wat moeilijker vergadert, en de problemen zijn wat groter door deze tweedeling, en door de tijdelijkheid van deze situatie. De jongensraad kan zich moeilijk bezighouden met zaken die over langere tijd gaan spelen.

Maar ze doen hun best, en ze blijven enthousiast.

In de jongensraad van Aekinga hebben zitting: Carlo Macnack, Remie Nota en Warner de Wit. Mariska is hier de notuliste.

In Dieverbrug zitten Julius Plat, Arnold van der Werf, Mark van Aalst en René de Jong namens hun leefgroep in de raad, en Hilda verzorgt hier de notulen.

Brand in het ketelhuis van V&O

door Harm Hendriks
foto's Joop Daams

Op dinsdag 15 mei j.l. om acht uur 's avonds kwam de brandweer met loeiende sirene het terrein opgereden.

Er had zich een ontploffing voorgedaan in het ketelhuis van de onderwijsgebouwen. De brand greep vlug om zich heen en dreigde over te slaan naar het C.M.P., de houtwerkplaats en het metaallokaal.

Al spoedig bleek dat Klaas van der Heide en Jeroen Keuskamp in het ketelhuis zaten en er vanwege de uitslaande vlammen niet meer uit konden.

Bovendien was Warner de Wit door de ontploffing bewusteloos geraakt in het keukentje bij het C.M.P., terwijl Bas Waanders door de heftige rookontwikkeling dreigde te stikken in de houtwerkplaats.

Gelukkig ging het hierbij maar om een brandweer-oefening, waarbij bovengenoemde jongens voor slachtoffer mochten spelen.

De brandweer oefende er lustig op los, vaak tot grote hilariteit van de vele toeschouwers.

De jongens speelden hun rol zo goed, dat zelfs de brandweertlieden dachten dat alles echt was.

Na anderhalf uur was men „de brandmeester” en werd deze oefening besloten met een kopje koffie en een frisdrankje in de stafkaamer.

De zwaargewonden wachten op de brandweer.

Blussen of spelen met water? De brandweer oefent op het terrein van Aekinga.

Schoolnieuws Dieverbrug

door Frits Diepenbroek
Hoofd V&O De Eikenhorst

Na zo'n vier maanden wonen en naar school gaan in Dieverbrug kunnen we een „gezonde” tussenbalans opmaken.

Al hoewel er enige kinderziekten waren zoals busreizen, inwerken nieuwe leerkrachten e.d. kunnen we met een gerust hart stellen, dat de tijdelijke „splitsing” van het internaat geen nadelige gevolgen heeft (gehad) voor de hulpverlening en dus ook niet voor het V&O-gebeuren.

Op school zijn er wat personele veranderingen: Guus Huis in 't Veld heeft besloten ander werk te gaan doen, en in zijn plaats werkt nu Jan de Goede als AVO-leerkracht, die momenteel vooral de lessen Nederlands, topografie

en wereld-oriëntatie voor z'n rekening neemt.

Als aanvulling op het AVO-aanbod werkt nu ook twee dagen in de week John Friederichs binnen V&O. John verzorgt de lessen muziek. En we hebben al een aantal talenten kunnen ontdekken; slag-gitaristen, solozangers en drummers.

Geheel nieuw voor de Aekingajongens is het feit dat in de Elshofgroep, die samen met ons op „De Eikenhorst” wonen, maar straks verhuizen naar „De Baanderhoek”, een viertal meisjes wonen. Deze meisjes komen ook gewoon op V&O naar school en daardoor is het allemaal wat gezelliger geworden.

Op dinsdagmiddag werkt Meiny Bakker binnen V&O als meidenwerkster. Hetgeen er toe geleid heeft dat we op 29 mei een schitterende modeshow hebben kunnen zien. In de soos liepen zes dressmen een wervelende show, waarin we de nieuwste damesmode konden zien. Kleding gemaakt en ontworpen door de meidengroep. Presentatie van de modeshow was in handen van Dagmar en Miranda.

Hopende dat jullie zo weer een beetje op de hoogte zijn, rest mij nog, in dit laatste nummer van Aekinga-Info voor de zomervakantie, mede namens alle V&O medewerkers, jullie een fijne gezellige en gezonde vakantie toe te wensen.

COLOFON

AEKINGA-INFO

is een uitgave van **B.J. Centrum Aekinga** in Appelscha, en is bedoeld als informatieblad voor de ouders van de jongeren die in het internaat in Appelscha en Dieverbrug verblijven, en voor de instanties die deze jongeren geplaatst hebben.

AEKINGA-INFO

verschijnt vijf tot zes keer per jaar en staat onder redactie van René Schulkes en Sytze de Vries.

Vormgeving en samenstelling:

Sytze de Vries.

Lay-out en druk:

Drukkerij Van der Meer b.v., Oosterwolde (Fr.)

Het volgende nummer van Aekinga-Info verschijnt half september.

Aan dit nummer werkten o.a. mee: René Schulkes, Hilda Meyer, Radboud Hafkenscheid, Harm Hendriks, Joop Daams, Frits Diepenbroek, Norman Candelaria, Lex Blok, Frans Hemelrijk en Sytze de Vries.

Zevende Aekinga Zwefielo groot succes!

Zaterdag 9 juni 1990 organiseerde het centrum v.j.h. Aekinga voor de zevende keer in successie een Zwefielo (zwemmen, fietsen, lopen).

Deze Zwefielo is te vergelijken met een triathlon. Het grote verschil is echter dat op Aekinga de onderdelen niet achter elkaar worden afgewerkt, maar er bij de drie afzonderlijke onderdelen steeds opnieuw gezamenlijk gestart wordt.

Achteraf worden dan de tijden bij elkaar opgeteld, zodat er wel een rangvolgorde ontstaat, maar het geheel staat vooral in het teken van: recreatie en volbrengen, zodat je na afloop een voldaan gevoel hebt, zo van: „dat heb ik toch maar geflikt”.

De persoonlijke prestatie is absoluut niet af te lezen (zie bijgaande uitslagenlijst) zonder de volgende opmerking: voor de één is 500 m zwemmen binnen 30 minuten een grotere prestatie dan voor de ander.

Bijvoorbeeld omdat Jantje minder fysieke vermogens heeft dan Pietje, omdat Jantje bijvoorbeeld pas ziek is geweest of iets dergelijks.

De weersverwachting voor deze 9e juni was enorm slecht, zodat de organisatie de gehele vrijdag en ook 's nachts met pijn in de buik rondliep. Echter zaterdagmorgen 7.45 uur in het prachtige zwembad te Appelscha werden we verrast door een stralende zon en een strak blauwe hemel, inplaats van de beloofde regendruppels. Deze regendruppels vielen wel, maar pas toen de laatste hardloper om 14.30 uur net de finish had gepasseerd.

Maar liefst 98 deelnemers hebben deze 9e juni een prima prestatie neergezet!

Wordt vervolgd voorjaar 1991!

Op de volgende twee pagina's vindt u de rangvolgorde van de Zwefielo 1990.

Vakinternaat "Aekinga" te Appelscha

TOTAAL UITSLAG A ZWEIFELO 1990

nummer	naam	woonplaats	cat	zwemmen	fietsen	lopen	totaal	plaats
365	Nathalie ten Hoor	Langedijke	A	00:11:19	00:59:25	00:24:59	01:35:43	1
352	Niels v.d.Heide	Oosterwolde	A	00:11:09	01:02:31	00:25:00	01:38:40	2
366	Ingrid v.d. Veen	Langedijke	A	00:11:12	00:59:28	00:28:25	01:39:05	3
450	Sjonnie Honsbeek	Eikenhorst	A	00:10:20	01:12:18	00:20:53	01:43:31	4
468	Ronald Beetjer	Aekinga	A	00:10:55	01:17:02	00:21:24	01:49:21	5
354	M.Tjakkes	Oosterwolde	A	00:09:16	01:07:16	00:33:25	01:49:57	6
363	John Visser	Oosterwolde	A	00:16:01	01:07:02	00:27:28	01:50:31	7
472	Alfons van Laar	Aekinga	A	00:12:03	01:12:50	00:28:18	01:53:11	8
358	F.de Vos	Oosterwolde	A	00:13:59	01:06:58	00:33:04	01:54:01	9
362	Anneke Wapstra	Oosterwolde	A	00:13:42	01:14:12	00:26:44	01:54:38	10
355	G.H.Tjakkes	Oosterwolde	A	00:11:52	01:19:02	00:25:48	01:56:42	11
487	Khalid Boussif	Aekinga	A	00:17:45	01:18:26	00:20:45	01:56:56	12
446	Frits Nijland	Eikenhorst	A	00:12:33	01:23:03	00:26:27	02:02:03	13
475	Maikel Rustenburg	Aekinga	A	00:15:40	01:17:17	00:29:13	02:02:10	14
477	Radb. Hafkenscheid	Aekinga	A	00:14:32	01:19:45	00:29:50	02:04:07	15
453	Wim Mulder	Eikenhorst	A	00:13:01	01:26:57	00:24:24	02:04:22	16
471	Rudy Jansema	Aekinga	A	00:13:35	01:25:05	00:27:18	02:05:58	17
356	Tj.Tjakkes	Oosterwolde	A	00:14:44	01:19:07	00:34:09	02:08:00	18
418	Marinus Jongma	Eikenhorst	A	00:12:30	01:18:30	00:39:27	02:10:27	19
438	Roelof Klaucke	Eikenhorst	A	00:12:04	01:17:39	00:41:45	02:11:28	20
473	Carlo Mack Nack	Aekinga	A	00:11:36	01:26:09	00:33:58	02:11:43	21
465	Remie Nota	Aekinga	A	00:12:56	01:23:49	00:39:21	02:16:06	22
455	Arnold v.d. Werf	Eikenhorst	A	00:13:06	01:23:02	00:42:27	02:18:35	23
411	Martin Brandsma	Eikenhorst	A	00:11:10	01:26:54	00:42:45	02:20:49	24
478	Klaas v.d. Heide	Aekinga	A	00:13:10	01:26:09	00:41:54	02:21:13	25
425	Erik Veentjer	Eikenhorst	A	00:12:01	01:30:07	00:39:20	02:21:28	26
460	Hilda Meyer	Eikenhorst	A	00:13:00	01:40:15	00:29:13	02:22:28	27
372	Jeroen v.d.Lubbe	Appelscha	A	00:14:59	01:28:45	00:38:51	02:22:35	28
413	Marco Ozinga	Eikenhorst	A	00:12:24	01:28:40	00:42:13	02:23:17	29
458	Anne Prins	Eikenhorst	A	00:11:48	01:52:34	00:22:00	02:26:22	30
432	Marcel v.d.Boogert	Eikenhorst	A	00:16:56	01:30:08	00:42:17	02:29:21	31
435	Rene de Jong	Eikenhorst	A	00:14:17	01:35:28	00:40:15	02:30:00	32
433	Jean Paul Henebiens	Eikenhorst	A	00:14:28	01:35:28	00:40:10	02:30:06	33
419	Rene Dijkstra	Eikenhorst	A	00:14:05	01:18:30	00:58:58	02:31:33	34
483	Michiel Batema	Aekinga	A	00:13:20	01:52:45	00:25:50	02:31:55	35
447	Fabian Betting	Eikenhorst	A	00:13:22	01:39:11	00:40:30	02:33:03	36
441	Michel Reddering	Eikenhorst	A	00:13:00	01:29:55	00:52:04	02:34:59	37
451	Martin Verbeeten	Eikenhorst	A	00:17:57	01:42:51	00:36:00	02:36:48	38
436	Rein Hugen	Eikenhorst	A	00:15:02	01:52:40	00:31:38	02:39:20	39
440	Jelco Pietersma	Eikenhorst	A	00:12:35	01:42:28	00:44:46	02:39:49	40
437	Marga Springelkamp	Eikenhorst	A	00:16:08	01:42:57	00:48:48	02:47:53	41
415	Robert Schreuder	Eikenhorst	A	00:14:45	01:51:10	00:42:50	02:48:45	42
429	Richard Boer	Eikenhorst	A	00:15:10	01:52:50	00:41:30	02:49:30	43
443	George Rispens	Eikenhorst	A	00:12:38	01:56:40	00:40:57	02:50:15	44
454	Wiebe Pantinga	Eikenhorst	A	00:17:27	01:51:59	00:41:53	02:51:19	45
422	Cor de Kok	Eikenhorst	A	00:19:00	01:51:11	00:42:50	02:53:01	46
444	Rabinder Radjkoemar	Eikenhorst	A	00:16:51	01:56:40	00:53:11	03:06:42	47
445	Orlando Lourens	Eikenhorst	A	00:13:58	01:56:42	00:57:54	03:08:34	48
462	Ferry van Aalst	Aekinga	A	00:12:53	02:04:08	01:01:45	03:18:46	49
457	Djoja Biharie	Eikenhorst	A	00:16:36	02:04:10	01:01:28	03:22:14	50

Vakinternaat "Aekinga" te Appelscha

TOTAAL UITSLAG B ZWEIFELD 1990

nummer	naam	woonplaats	cat	zwemmen	fietsen	lopen	totaal	plaats
361	J.Veldhuizen	Oosterwolde	B	00:23:01	01:24:06	00:45:15	02:32:22	1
369	Peter Wever	Oosterwolde	B	00:24:33	01:24:06	00:48:40	02:37:19	2
353	Johan Meyer	Elsloo	B	00:22:14	01:30:08	00:48:14	02:40:36	3
351	Piet van Gelderen	Joure	B	00:22:42	01:41:14	00:44:15	02:48:11	4
357	J.Dijkstra	Oosterwolde	B	00:19:32	01:35:07	00:54:44	02:49:23	5
359	M.v.d. Veen	Oosterwolde	B	00:23:29	01:35:30	00:50:58	02:49:57	6
350	Richard Hulshof	Appelscha	B	00:21:05	01:41:13	00:49:38	02:51:56	7
368	Rene Schulkes	Eikenhorst	B	00:27:08	01:35:20	00:51:00	02:53:28	8
360	R.Veldhuizen	Oosterwolde	B	00:23:19	01:42:38	00:48:20	02:54:17	9
364	Appie Broersma	Oosterwolde	B	00:28:14	01:30:08	00:56:48	02:55:10	10
371	Nel Mooyman	Oldeberkoop	B	00:25:22	01:41:09	00:52:24	02:58:55	11
427	Martin Andreas	Eikenhorst	B	00:29:18	01:45:00	01:21:02	03:35:20	12
479	Bas Waanders	Aekinga	B	00:28:12	01:49:08	01:21:03	03:38:23	13
486	Yang de Loor	Aekinga	B	00:27:20	01:51:55	01:21:01	03:40:16	14
414	Sario Panhuizen	Eikenhorst	B	00:31:22	02:13:20	01:09:21	03:54:03	15
424	Nico Pakvis	Eikenhorst	B	00:21:40	02:35:35	01:11:49	04:09:04	16
410	Mark van Aalst	Eikenhorst	B	00:29:10	02:35:28	01:11:46	04:16:24	17
439	Julius Plat	Eikenhorst	B	00:29:20	02:35:30	01:22:23	04:27:13	18

TOTAAL UITSLAG C ZWEIFELD 1990

nummer	naam	woonplaats	cat	zwemmen	fietsen	lopen	totaal
367	Michiel de Vries	Eikenhorst	C	00:11:20	01:49:11	00:31:38	02:32:09
416	Emiel v.d. Walle	Eikenhorst	C	00:00:00	01:39:01	00:58:58	02:37:59
417	Roy Duiveman	Eikenhorst	C	00:00:00	01:46:55	00:39:28	02:26:23
426	Gerard Haveman	Eikenhorst	C	00:11:39	01:35:31	00:00:00	01:47:10
428	Bert Bos	Eikenhorst	C	00:00:00	01:52:13	00:41:25	02:33:38
430	Alex v.d. Velde	Eikenhorst	C	00:00:00	01:42:57	00:48:39	02:31:36
431	Steven Bot	Eikenhorst	C	00:00:00	01:42:53	00:57:55	02:40:48
434	Ytsen Walsweer	Eikenhorst	C	00:00:00	01:26:09	00:41:38	02:07:47
442	Epie de Vries	Eikenhorst	C	00:00:00	01:39:15	00:00:00	01:39:15
449	Eddy de Vries	Aekinga	C	00:24:31	00:00:00	00:00:00	00:24:31
456	Aram Schmalgemeyer	Eikenhorst	C	00:00:00	01:45:00	00:41:00	02:26:00
459	Danny Rintjema	Eikenhorst	C	00:13:23	01:47:00	00:00:00	02:00:23
461	Alex Sandbergen	Aekinga	C	00:11:45	01:35:27	00:00:00	01:47:12
463	Tjisse Dijkstra	Aekinga	C	00:00:00	01:10:15	00:31:27	01:41:42
464	Bas Kruizinga	Aekinga	C	00:00:00	01:53:30	01:26:28	03:19:58
466	Michel Schutter	Aekinga	C	00:00:00	00:00:00	00:50:04	00:50:04
469	Harry Elzen	Aekinga	C	00:00:00	01:25:33	00:33:55	01:59:28
474	Bert Oost	Aekinga	C	00:00:00	01:45:54	00:41:26	02:27:20
476	Roy van Vulpen	Aekinga	C	00:00:00	01:16:24	00:28:24	01:44:48
480	Auke Hiemstra	Aekinga	C	00:17:10	00:00:00	00:00:00	00:17:10
481	Bas Wijsbeek	Aekinga	C	00:12:14	00:00:00	00:42:28	00:54:42
482	Bernard Nieborg	Aekinga	C	00:00:00	00:00:00	00:46:44	00:46:44
484	Andre de Klein	Aekinga	C	00:17:10	00:00:00	00:46:44	01:03:54
485	Jeremy Groenfeld	Aekinga	C	00:12:33	00:00:00	00:23:40	00:36:13
488	Job Handgraaf	Aekinga	C	00:00:00	01:16:50	00:26:14	01:43:04
489	Norman Candelaria	Aekinga	C	00:00:00	01:52:45	00:00:00	01:52:45

Ski-project leefgroep één

Op zaterdag 17 maart vertrok het ski-team van leefgroep één in aller vroegte in de richting Zwitserland, uitgezwaaid door Annelies, Eddy en Willem.

tekst: Norman Candelaria
Lex Blok
foto's: Lex Blok

Het ski-team van groep één.

Door het vroege voorjaar konden maar weinigen geloven, dat we de lange latten onder zouden binden.

Net als bij een echt schoolreisje overleefden de meegenomen lunchpakketten de provincie Drenthe niet, en was men bij Zwolle al doof van het gekraak van de chips.

Bij de eerste heuvels in Duitsland schrok menige jongen van het grote hoogte verschil, en dat beloofde niet veel goeds voor de ski-leraar. De reis door Duitsland verliep voorspoedig. Nadat we de grens met Zwitserland bij Basel passeerden en de eerste Alpen-toppen aan de horizon verschenen, weerklonken de oeh's en aah's door het busje.

Langs het Meer van Genève en door het Rhône-dal kwamen wij bij Sion, al waar we stijl omhoog moesten naar het ski-dorp Veysonnaz in Les Quatre Vallée's.

Met knikkende knieën en het zakdoekje op het voorhoofd namen we ook deze hindernis.

Helaas lag er geen sneeuw in Veysonnaz, maar, zo wist men ons te vertellen, op 2000 meter was het prima.

De appartementen lagen op de bovenste verdieping van een groot Zwitsers Chalet, en hadden allen een fantastisch uitzicht over het Rhône-dal. Vermoeid van de reis, lagen we allemaal vroeg in bed.

De volgende morgen konden we na een stevig ontbijt de ski's, de ski-schoenen en stokken gaan halen in de sportwinkel. Vol ongeduld moesten we eerst allemaal

Job Handgraaf in de mooie omgeving van het Rhône-dal.

nog op de pasfoto voor de skipas.

Eindelijk was het zover. We konden met de ski-lift omhoog. En inderdaad, op 2000 meter hoogte bleek er volop sneeuw te liggen. Om even warm te draaien besloten we gezamenlijk de oefenpiste eerst te gaan doen. Al snel werd duidelijk dat we het vallen al aardig onder de knie hadden; nu de rest nog.

Met gifgroenen gammachen om onze benen stortten we ons naar beneden om weer snel in de sleeplift naar boven te gaan voor de volgende rit.

Vol sterke verhalen en met lege magen konden we ons aan het eind van de dag te goed doen aan één van Adriaan's wonderlijke maaltijden.

En wie dacht, dat onze jongens niet vroeg naar bed willen, had om kwart over acht in ons appartement een kijkje moeten nemen.

Omdat het skieën zo goed ging, en dat ook de anderen niet was ontgaan, had ieder van ons na de derde dag al een bijnaam. Willem Prikar kreeg de naam van Kamikaze-Piloot, Remie Nota werd Schoenmaker, Bas Kruizinga-Ma Flodder, Marco Pot-Paralel, Jop Handgraaf-de Snelle Reggea Man, Jeroen-WaaromDaarom, Chris--de Wekker, Lex-Lek, Izaak-Contina, Norman-Batman en Adriaan werd Pater Cappucijner.

Op de laatste dag na het skieën moest menige jongen een traantje wegpinken bij de laatste tocht naar beneden. Even leek het er op, dat de groepsleiding alleen terug moest naar Appelscha. Beneden in Sion konden we nog even na genieten tijdens het nuttigen van een pizza, terwijl Adriaan nog even een laatste serenade zong.

Na een rustige reis bereikten we in de vroege ochtend de Nederlandse grens, waar we afscheid namen van Willem Prikar. De rest van het ski-team ging met verlof na een fantastische week; een week met schitterend weer en een prima groep.

Overlevingsdagen 1990

Tijdens het schrijven van dit artikel zijn de leefgroepen drie en zeven zich bezig voor te bereiden voor hun overlevingsdagen. Vanavond om half elf worden ze in de richting Westerbork gereden en daar neergezet; met rugzak, landbouwplastic, slaapzak en een landkaart.

De andere leefgroepen hebben deze tocht al achter de rug.

Deze tochten organiseren we niet zomaar. We hebben er binnen het

door: Sytze de Vries
Hilda Meyer
foto's: Sytze de Vries

ren, de jongen toch die tien kilometer loopt.

Een tweede element in de overlevingsdagen is het „samen doen”. Als enkeling heb je het hele groepje nodig om de tocht te kunnen volbrengen. Als je het met elkaar doet, dan krijg je die kano over

waar je het beste langs kunt, en waar je gaat slapen. Hoe **beter je met elkaar omgaat**, hoe gemakkelijker en gezelliger de tocht is.

Het samen doen heeft nog een facet. Niet alleen met elkaar is belangrijk, maar ook het **voor elkaar** daar zijn is belangrijk.

Je groepsgenoot ondersteunen als hij stuk zit. En dat je ondanks vermoeidheid en tegenslag verdraagzaam kunt blijven naar elkaar toe, omdat je elkaar in moeilijke momenten zo nodig bent.

Als je van afstand deze overlevingstochten volgt, dan zie je dat er in zo'n groepje gedurende de hele tocht steeds allerlei processen aan de gang zijn die alle voornoemde elementen in zich hebben. Niet voor niets heeft elk groepje een begeleider mee. En deze processen maken de tocht vaak zo zwaar, maar ook zo boeiend.

En dat geeft aan het eind van de tocht de grote voldoening.

Hilda Meyer uit leefgroep vier, schildert hieronder haar belevenissen met haar groepje tijdens de overlevingsdagen.

Het leek wel stoer zoals we daar stonden met onze legerjassen aan en een grote rugzak op de rug.

Dat was nog voordat we met de bus naar het bossige survivalgebied

Groep zes op weg, nog vrolijk en monter . . .

Centrum een duidelijke bedoeling mee.

De overlevingsdagen zoals wij deze organiseren zijn een middel om jongens op een andere manier zaken te laten ervaren als ze meestal gewend zijn.

Eén van de belangrijkste elementen van de overlevingsdagen is het **doorzetten** en het **afzien**.

Gedurende deze tocht krijgt iedereen wel een moment waarin de jongen zichzelf ontzettend tegenkomt; het moment van „niet meer verder kunnen en willen afhaken, maar door de situatie gedwongen, bijvoorbeeld midden in het bos, je wel verder moet”.

Door het **moeten doorzetten**, en het **moeten afzien**, blijken de jongens tot prestaties te komen, die ze van zichzelf niet hadden verwacht, en blijken ze in staat geweest te zijn hun eigen grenzen te verleggen. Je ziet dan ook inderdaad dat ondanks de bla-

die rottige dam; dan krijg je 't vuur aan de gang voor die rauwe kip.

Het betekent ook, dat je moet overleggen met je reisgenoten over de besteding van het geld, over het kopen van eten, over

Het leek wel stoer zoals we daar stonden met onze legerjassen aan en een grote rugzak op de rug.

Dat was nog voordat we met de bus naar het bossige survivalgebied

Hilda, Martin en Arnold op weg naar de derde dam . . .

van Drenthe werden gebracht, ergens in de buurt tussen Gasselte en Westerbork.

Het was die eerste nacht mooi loopweer. Het was helder en de maan verlichte de donkere paden een beetje. Ik liep mee in het team van Arnold en Martin, die de tocht met frisse (sport-life)moed en veel enthousiasme begonnen.

Het was toch best wel een beetje stil opeens, toen de grote bus van ons wegreed, nadat wij op een onbekend punt gedropt waren, met alleen een kaartje van het bos met daarop de eindbestemming en de tijd waarop wij de volgende morgen bij de kano's werden verwacht.

Samen stippelden wij de tocht uit en controleerden heel nauwkeurig of wij nog goed liepen. Ondertussen hadden we het best naar onze zin, ondanks het gapende donkere bos om ons heen.

Om 'n uur of drie die nacht zochten we een plekje in het bos om te kunnen overnachten. Heel vakkundig knutselden we met zijn drieën in het stikdonker een tentje in elkaar en kropen in onze slaapzakken om 'n paar uurtjes te gaan slapen (bibber-koud...).

De volgende ochtend kwamen we aan bij de kano's. Alle bagage dumpten we in het midden van de boot, twee van ons namen de peddels en...

Na zo'n honderd meter kanoën, het ritme hadden we nog niet eens te pakken, verscheen de eerste dam al. Alle bagage uitladen, boot uit het water trekken en over de dam tillen, boot in het

water laten zakken en bagage weer inladen en... al moe.

In de komende acht uur zouden we nog vijftien van deze dammen passeren. Maar ach, het zonnetje scheen en we waren nog lang niet kapot.

Halverwege de kanotocht troffen we de overige groepjes van leefgroep vier aan. Dat was een gezellig moment en we lachten allemaal hartelijk om de belevenissen van anderen.

Anne was met zijn groepje de vorige avond met een grote boog teruggelopen naar het startpunt. Luuk was met Sjonnie en Aram de hele nacht gewoon doorgelopen.

In Borger konden we met de vier gulden die we hadden gekregen brood en jam halen. Met een zakmes smeerde Martin het brood, terwijl Arnold en ik rustig verder kanooden.

We hebben nooit eerder zó van brood gesmuld.

Om half zes konden we uiteindelijk de peddels neerleggen. Op een zelfgemaakt vuurtje braadden we onze kip, en probeerden de bonen en appelmoes warm te krijgen.

Anderhalf uur later begonnen we aan de laatste 25 kilometer wandeltocht, op weg naar de fietsen. Hiervoor hadden we ruimschoots tijd: tot de volgende ochtend twaalf uur.

Met volle veldflessen en „ronde“ buikjes zette groep vier, nu in twee groepen gesplitst, de tocht voort.

De vermoeidheid begon toe te slaan en iedereen viel als een blok in slaap toen we om half elf de „tenten“ opsloegen. Sommige jongens namen niet eens de moeite om een tent te maken; zij kropen in hun slaapzak en sliepen.

Geen wonder dat we ons de volgende morgen versliepen... Verslapen, maar nog moe, zetten we onze tocht voort. De stemming werd steeds bedrukker en niemand zei meer iets. Gelachen werd er nauwelijks. Alleen Djoja was bijzonder opgewekt en deed zijn best om bij iedereen een glimlach los te peuteren. En wat vonden we dat irritant...

Ook het water raakte op. Over het laatste slokje werd nog hevig getwist. Bij een boerderij konden we de flessen uiteindelijk bijvullen.

De laatste kilometers duurden verschrikkelijk lang. „Waren we er nu maar“ hoorde ik, „ik wou dat er nu zomaar een grote auto voor me stond...“ en „Als we straks terug zijn wil ik een bord vol patat en een enorme sorbet en eerst nog een hele fles cola...“. „Hou je bek“ was dan daarop meestal het antwoord, „ik word gek als je dat zegt...“

Maar daar stonden ze dan uiteindelijk: Frits, Andries en de Fietzen, olé...

Ik zwiepte bijna achterover toen ik mijn zware rugzak afdeed. Deze kon nu lekker achter op de fiets.

Van het geld dat we ook deze ochtend hadden gekregen om een brood van te kopen, kochten we onderweg een lekker ijsje. Over twee uurtjes konden we al op De Eikenhorst zijn en dan konden we nog genoeg patat, schnitzel en ijs eten.

Met een opgewekt humeur raceerden we het terrein op. Auke en Carin stonden ons al op te wachten met thee en koffie. Iedereen had zoveel te vertellen...

Na een lekkere douche en een verrukkelijke maaltijd, waar ieder zijn diploma als herinnering kreeg, was iedereen weer helemaal de oude. Nog geen twee uur na de aankomst van een driedagendurende survivaltocht waren de jongens van groep vier al weer druk aan het voetballen en aan het vissen.

Rare knullen, die van vier...

Groep 5 is de dam over. Hoeveel dammen nog.

Op zondagavond kwam iedereen, op Mindert de Vries na, gespannen terug van verlof. Rugzakken, slaapzakken, plastic voor het bivak, alles was aanwezig en werd ingepakt voor het grote avontuur.

Op maandagochtend om half elf vertrok de touringcar naar België. Het plaatsje Han-sur-Lesse was onze eindbestemming.

Daar begonnen we samen met twee gidsen aan het eerste gedeelte van de tocht. Een behoorlijk stukje lopen en klimmen naar de eerste bivak-plaats. Daar werden de tentjes van plastic en touw opgezet en werd er brood met soep gegeten. Ook het kampvuurtje hoorde erbij.

De eerste nacht was behoorlijk koud, zodat om drie uur 's nachts de meeste jongens al klappertandend rondom het kampvuurtje zaten.

De andere nachten is er door de jongens wat meer aandacht besteed aan het bouwen van het bivak, en dat leverde dan ook wat betere nachtrust op.

De tweede dag werd er gekanood op de Lesse. Dat had nogal wat voeten in de aarde, of beter gezegd voeten in het water, want omslaan kwam veelvuldig voor. Vooral Marcel Bakker en Alfons van Laar hebben veelvuldig voor onderzeeër gespeeld.

Al met al een natte en enerverende activiteit, vooral door de stroomversnellingen, en vanwege de bomen die in en over het water lagen. Daarna was het

Start van de kanotocht op de Lesse.

Overleven in de Ardennen

Verslag van de overlevingsdagen van leefgroepen in de Belgische Ardennen

door Radboud Hafkenscheid
foto's van de deelnemers

lopen geblazen naar de tweede bivak-plaats.

De woensdag was een zware dag. Ook op papier, want er stond een oriëntatieweg gepland. Lopen hebben we dan ook gedaan, zo'n 23 kilometer.

Onderweg kwamen we diverse heuvels tegen, die al gauw „kuitenbranders” werden genoemd. Als je een heuvel op gaat, moet je er ook weer af. De laatste helling was bijzonder steil, en dan moet je voetje voor voetje naar beneden. Het liep schrijver deze dan ook wel wat dun door de broek, maar als je dan heelhuids beneden bent, dan slaat de voldoening toe, en daar is het allemaal in deze week om begonnen: leren van je ervaringen; leren dat je over je grenzen heen kunt, en dat je dat zelfvertrouwen geeft, als je dat lukt.

Jan Mooyman hangt zijn leven aan een draadje tijdens het „abseilen”.

De donderdag werd er 's morgens geklommen op de rotsen. Ook het „abseilen” vormde een onderdeel, en ook hier moet je grenzen over, om je leven aan een paar touwen toe te vertrouwen en loodrecht dertig meter naar beneden te zakken. Het gaat allemaal ekstra-veilig met veiligheidstouwen en twee speciale instruktresses, maar toch....

's Avonds hebben we een tocht door een grot gemaakt. Dat betekent lopen, kruipen en sluipen door de glibberige modder. Helaas duurde deze tocht niet zo erg lang, maar was hij wel spektakulair.

De laatste ochtend hebben we nog wat met touwen gestoeid om een soort glijbaan te maken van boven aan de berg naar beneden. Daarna was het oppakken en lopen naar de bus.

De terugreis was voor velen een slaperige aangelegenheid. Terug in het internaat stond er een overheerlijke maaltijd voor de survivalgangers klaar. Die viel goed in de smaak.

Al met al een hele actieve week, waarin we veel hebben kunnen leren over onszelf en van elkaar, en dat maakt het dan toch de moeite waard om zo'n tocht te ondernemen.